

Acțiune 55 / 2010

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

DOSAR NR. 398/90/2007

DECIZIE NR. 100/R-C

Ședința publică din 12 Octombrie 2007

Curtea compusă din:

Președinte: [Nume], președinte secție

Judecător [Nume]

Judecător [Nume]

Grefier [Nume]

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA**, cu sediul în Rm Vâlcea, str Gen Magheru, nr 17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. 534/12.06.2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosarul nr. 398/90/2007, intimată fiind reclamanta **S.C. [Nume] S.R.L. – PRIN ADMINISTRATOR JUDICIAR [Nume] NS S.P.R.L. RM VÂLCEA**, cu sediul în Rm Vâlcea, str Independenței, nr [Nume], bl [Nume] sc [Nume] ap [Nume], județul Vâlcea.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, au răspuns consilier juridic [Nume] și [Nume] pentru recurenta-pârâtă DGFP Vâlcea și [Nume] în calitate de reprezentant al administratorului judiciar al intimatei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Recursul este scutit de plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că s-a depus la dosarul cauzei, prin serviciul registratură, întâmpinare formulată de intimata-reclamantă, prin administrator judiciar.

Reprezentanta recurente-pârâte depune la dosar delegație de reprezentare.

Reprezentantul intimatei-reclamante depune la dosar copia ordinului de deplasare nr. [Nume] /11.10.2007.

Se comunică reprezentantei recurenteii copie de pe întâmpinarea depusă la dosar.

Reprezentanta recurenteii învederează instanței că a luat cunoștință de conținutul întâmpinării, totodată arătând că nu mai are cereri de formulat.

Reprezentantul intimatei-reclamante arată că nu mai are cereri de formulat.

În raport de această împrejurare, instanța constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acestuia.

Reprezentanta recurentei-pârâte DGFP Vâlcea solicită admiterea recursului, modificarea în totalitate a sentinței instanței de fond, în sensul menținerii actelor fiscale contestate. Arată că instanța de fond a depășit atribuțiile puterii judecătorești și s-a substituit organului de inspecție fiscală, solicitând expertului să ia în considerare facturile fiscale de ștornare emise la o dată ulterioară perioadei în care avusese loc controlul fiscal. De asemenea, instanța de fond nu a luat în considerare obiecțiunile formulate de pârâtă față de expertiza întocmită în cauză. Mai arată că sentința recurată este lipsită de temei legal și dată cu aplicarea greșită a legii, totodată fiind și rezultatul interpretării greșite a actelor deduse judecării.

Reprezentantul intimatului-reclamant S.C. [redacted] S.R.L. - PRIN ADMINISTRATOR JUDICIAR NICOM NS S.P.R.L. RM VÂLCEA invocă excepția nulității recursului, determinată de neindicarea hotărârii atacate, fiind astfel încălcate condițiile prevăzute sub sancțiunea nulității de disp. art 302¹ lit b Cod pr civ. În subsidiar, solicită respingerea recursului ca neîntemeiat, arătând că nu este de acord cu totalul obligațiilor stabilite de controlul fiscal și că instanța de fond a stabilit în mod corect situația juridică.

Având cuvântul asupra excepției nulității recursului, reprezentanta recurentei solicită respingerea acesteia, arătând că sentința atacată este determinabilă, fiind indicate dosarul, părțile și obiectul.

CURTEA

Constată că prin acțiunea înregistrată la 16 ianuarie 2007, reclamanta S.C. [redacted] S.R.L. Bunești - prin lichidator a solicitat în contradictoriu cu D.G.F.P. Vâlcea anularea parțială a deciziei nr. [redacted], emisă de pârâtă la 26 octombrie 2006, prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală nr. 57330/2006 și a deciziei de impunere nr. [redacted]/2006, iar pe fond anularea obligație de plată pentru suma de 79.192 lei.

În motivare s-a arătat că organele de control ale pârâtei au stabilit în mod eronat în sarcina reclamantei un impozit pe profit suplimentar, avându-se în vedere factura nr. 5724773/2006, deși ea a fost ștornată prin facturile nr. 5724771 și nr. 5724772 din 14 iulie 2006.

În aceste condiții, reclamanta a fost obligată să plătească în mod nejustificat un impozit pe profit de 68.800 lei și accesorii, calculate după data intrării în faliment de 10.392 lei.

Prin sentința nr. 57330/2007, Tribunalul Vâlcea a admis în parte acțiunea și a anulat tot astfel decizia nr. 57330/2006, înlăturând obligația de plată

a impozitului pe profit pentru suma de 6.000 lei și a obligațiilor accesorii de 700 lei. Pârâta a fost obligată și la 500 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel instanța a reținut că stornarea facturii din luna martie în luna iulie s-a făcut cu respectarea art.160 alin.1 lit.b din Legea nr.571/2003 și a dispozițiilor art.6 alin.1 din Legea nr.82/1991.

Această stornare, cu factura nr.5. . . . , a fost determinată de faptul că valoarea corectă a imobilizărilor ce puteau fi vândute era nu de . . . lei, sumă ce reprezenta valoarea unui spațiu comercial, ci de . . . lei, așa cum rezultă din factura nr. În aceste condiții organele de control nu au stabilit corect baza de impozitare prin faptul că nu au luat în calcul cele două facturi, deși aveau această obligație față de art.13 din Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal, care permit să se corecteze prin ajustare profitul impozabil al perioadei în care s-au făcut înregistrări eronate sau unele venituri și cheltuieli s-a omis a fi înregistrate.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta, criticând-o pentru motivele prevăzute de art.304 pct.4, 8 și 9 și art.304¹ Cod pr.civilă, în dezvoltarea cărora a susținut următoarele:

- prin obiectivele fixate de instanță pentru expertiza contabilă s-a ajuns ca expertul să se substituie organului de inspecție fiscală, deoarece a cerut să fie luate în considerare influențele facturilor fiscale de stornare, emise la o dată ulterioară perioadei inspectate;

- instanța a interpretat trunchiat cadrul legal aplicabil fără a avea în vedere că operațiunile economico-financiare se consemnează în momentul efectuării lor într-un document, care stă la baza înregistrărilor în contabilitate și care, în cauză, priveau trimestrele I și III 2006;

- prin interpretarea dată de instanță s-a ajuns să se extindă perioada supusă inspecției fiscale până la luna iulie 2006, când s-au produs corecturile pentru această factură, iar impozitul pe profit a fost determinat în mod extracontabil;

- este adevărat că veniturile și cheltuielile înregistrate pot fi corectate prin ajustarea profitului impozabil al perioadei căreia îi aparțin, ori, tocmai acest lucru nu l-a făcut intimata, care trebuia să ajusteze profitul impozabil al lunii martie 2006 și nu pe cel al lunii iulie 2006.

Examinând criticile formulate se constată că ele sunt nefondate pentru cele ce se vor arăta mai jos.

Numirea expertului în condițiile art.201 și urm.din Codul de procedură civilă, se face pentru lămurirea unor împrejurări de fapt în care instanța consideră necesară opinia unui specialist.

Faptul că, dispunând efectuarea unei expertize contabile, tribunalul a solicitat verificarea concluziilor împărtășite de organul de inspecție fiscală și a dispus să se facă o analiză a consecințelor stornării

facturilor, nu echivalează cu o încălcarea a atribuțiilor instanței sau ale expertului.

Concluziile organului de control din cadrul recurenței nu au valoare de adevăr absolut și nu se situează în afara posibilității de verificare de către instanță, iar în măsura în care s-a refuzat, fie și tacit, solicitarea agentului economic controlat, de a se analiza și susținerile acestuia, este firesc să se obțină un punct de vedere al expertului contabil sub acest aspect, tocmai pentru a putea fi cenzurate pretențiile din acțiunea cu care tribunalul a fost investit.

Dacă nu s-ar fi verificat consecințele fiscale sub aspectul întinderii impozitului pe profit, cel asupra căruia poartă litigiul, ale stornării unei facturi și emiterii unui alt document justificativ, nu se putea stabili, în măsura în care s-ar fi ajuns la concluzia că reclamantul are dreptate, care este valoarea datorată pentru această categorie bugetară.

În esență, reclamanta a susținut că la control trebuie avută în vedere stornarea din luna iulie, chiar dacă se analizează o perioadă de până în trimestrul I al anului 2006, pentru a se determina valoarea corectă a impozitului pe profit.

Organul fiscal nu a ținut seama de această solicitare și a stabilit suma pretins datorată, independent de facturile de stornare, ceea ce nu permite instanței să determine influența acestora, dacă aprecia că ele trebuie avute în vedere.

În fapt, reclamanta a emis factura nr. ... din ... martie 2006, cu valoarea de ... lei, ce avea ca obiect construcții și utilaje vândute în bloc unei alte societăți comerciale. Organele fiscale au avut în vedere această factură la stabilirea impozitului pe profit.

După intrarea reclamantei în procedura reorganizării judiciare, practicianul în lichidare a observat că obiect al acestei vânzări erau și o serie de utilaje de tâmplărie care fuseseră ipotecate la BCR, din ... septembrie 2004, printr-un contract de garanție. În aceste condiții s-a dispus prin factura nr. ... din ... iulie 2006 stornarea primeia și s-a emis factura nr. ... din aceeași dată, pentru suma de ... lei.

Această diferență de valoare este dată de faptul că în cea de-a doua factură de corectare nu mai sunt incluse ca bunuri înstrăinate și utilajele ipotecate în anul 2004, fiind, așadar, incorectă susținerea că diferența s-ar datora unei diminuări de valoare. Diminuarea este consecința modificării obiectului contractului de vânzare-cumpărare și nu a încercării de modificare nelegală a bazei de impozitare.

În aceste condiții, s-a cerut organului fiscal, la data efectuării controlului încheiat în luna septembrie 2006, deci la două luni după stornare, să aibă în vedere operațiunea în ansamblul ei, pentru a nu se ajunge să se

percepă un impozit pe profit care nu are corespondent în realitatea tranzacțiilor încheiate de reclamantă.

La această solicitare, cuprinsă în minuta de la fila 59, minută semnată și de organul fiscal, nu s-a răspuns pentru a comunica eventual de ce nu se consideră relevant raportul juridic la care face trimitere contribuabilul și nu este avut în vedere așa cum obligă art.105 din OG nr.92/2003.

Nu există nici o îndoială asupra faptului că toate operațiunile economico-financiare trebuie înregistrate în momentul efectuării lor și nici reclamanta nu a negat acest lucru. S-a solicitat, însă, să se verifice raportul juridic determinat de înstrăinarea anumitor bunuri în ansamblul său, lucru pe care legislația fiscală nu numai că îl permite, dar chiar îl impune (art.105).

Chiar dacă organul fiscal își stabilise o perioadă mai scurtă de verificare, avea datoria să observe toate raporturile juridice concludente și de natură a determina concluzii corecte în acord cu legea și starea de fapt.

Instanța a dat o corectă interpretare dispozițiilor art.13 din Normele de aplicare a Codului fiscal, potrivit cărora „Veniturile și cheltuielile înregistrate eronat sau omise a fi înregistrate se corectează prin ajustarea profitului ajustabil, *al perioadei căreia îi aparțin*”.

Veniturile înregistrate eronat sunt cele din factura din luna martie și ele au fost corectate și se impun a fi ajustate, la nivelul lunii martie, deci în trimestrul I controlat de organele fiscale, ca efect al stornărilor din luna iulie 2006.

Tocmai de aceea și expertul și instanța de fond au reținut că cele două raporturi juridice nu pot fi analizate separat, pentru fiecare perioadă de timp, ci ținându-se seama de corectura făcută atât prin factura de stornare, cât și prin factura propriu-zisă, ambele emise cu respectarea dispozițiilor art.160 lit.b din Legea nr.571/2003.

Pentru aceste considerente se apreciază că organul fiscal avea obligația să determine profitul impozabil, ținându-se seama de întregul raport juridic, inclusiv cu corecturile și ajustările acestuia, care se reflectau în luna martie 2006, când a fost emisă factura ce ulterior a fost stornată și corectată.

În concluzie, se reține că recursul este nefondat și, în baza art.312 alin.1 Cod pr.civilă, urmează a fi respins.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DE CIDE**

Respinge, ca nefondat, recursul formulat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA**, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. Gen. Magheru, nr. 17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. / .06.2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea – Secția Comercială și de

Contencios Administrativ, în dosarul nr. .../90/2007, intimată fiind reclamanta S.C. ... S.R.L. - PRIN ADMINISTRATOR JUDICIAR NICOM NS S.P.R.L. RM VÂLCEA, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. Independenței, nr. ..., bl. ..., sc. ..., ap. ..., județul Vâlcea.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 12 octombrie 2007, la Curtea de Apel Pitești - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,
I.Preda

02.11.2007
Red.G.C.
EM/2 ex.
Jud.fond.M